

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अपांडवायपांडवानामभावाय ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारत भाव
अथारोहदृषीकेशः केतुः सर्वधनुष्मतां ॥ अर्जुनः सत्यकर्माचकुरु राजो युधिष्ठिरः ॥ ६ ॥ अशोभेतां महात्मानो दाशार्हमभितः स्थितौ ॥ रथस्थं शार्ङ्गधन्वानम
श्विनाविववासवं ॥ ७ ॥ तावुपारोप्य दाशार्हः स्यंदनं लोकपूजितं ॥ प्रतोदेन जवोपेतान्परमाश्वानचोदयत् ॥ ८ ॥ तेहयाः सहसोत्पेतुर्गृहीत्वा स्यंदनोत्तमं ॥ आ
स्थितं पांडवेयाभ्यां यदूनामृषभेण च ॥ ९ ॥ वहतां शार्ङ्गधन्वानमश्वानां शीघ्रगामिनां ॥ प्रादुरासीन्महान्शब्दः पक्षिणां पततामिव ॥ १० ॥ ते समाच्छन्नरव्या
घ्राः क्षणेन भरतर्षभ ॥ भीमसेनं महेश्वासंसमनुद्रुत्य वेगिताः ॥ ११ ॥ क्रोधदीप्तं तु कौंतेयं द्विषदर्थं समुद्यतं ॥ नाशक्रुवन्वारयितुं समेत्यापि महारथाः ॥ १२ ॥ स ते
षां प्रेक्षतामेव श्रीमतां दृढधन्विनां ॥ ययौ भागीरथी तीरं हरिभिर्भृशवेगितैः ॥ १३ ॥ यत्र स्मश्रूयते द्रौणिः पुत्रहंता महात्मनां ॥ सददर्शमहात्मानमुदकंतेयशस्वि
नं ॥ १४ ॥ कृष्णद्वैपायनं व्यासमासीनमृषिभिः सह ॥ तंचैव क्रूरकर्माणं घृताक्तं कुशचीरिणं ॥ १५ ॥ रजसाध्वस्तमासीनं ददर्श द्रौणिमंतिके ॥ तमभ्यधावत्कौंते
यः प्रगृह्य सशरंधनुः ॥ १६ ॥ भीमसेनो महाबाहुस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ सदृष्ट्वा भीमधन्वानं प्रगृहीतशरासनं ॥ १७ ॥ भ्रातरौ पृष्ठतश्चास्य जनार्दन रथे स्थितौ ॥
व्यथितात्मा भवद्द्रौणिः प्राप्तं चेदममन्यत ॥ १८ ॥ स तद्दिव्यमदीनात्मा परमास्त्रमचिंतयत् ॥ जग्राह च स चैषीकां द्रौणिः सव्येन पाणिना ॥ १९ ॥ स तामापदमा
साद्य दिव्यमस्त्रमुदैरयत् ॥ अमृष्यमाणस्ताञ्जदुराण् दिव्यायुधवरान् स्थितान् ॥ २० ॥ अपांडवा येति रुषा व्यसृजद्धारुणं वचः ॥ इत्युत्काराजशार्दूलद्रोणपुत्रः प्र
तापवान् ॥ २१ ॥ सर्वलोकप्रमोहार्थं तदस्त्रं प्रमुमोच ह ॥ ततस्तस्यामिषीकायां पावकः समजायत ॥ प्रधक्ष्यन्निवलोकां स्त्रीन्कालांतक्यमोपमः ॥ २२ ॥ इति
श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि ब्रह्मशिरोस्त्रत्यागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच इंगितेनैव दाशार्हस्तम
भिप्रायमादितः ॥ द्रौणेर्बुध्वा महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत ॥ १ ॥ अर्जुनार्जुनयद्दिव्यमस्त्रं ते हृदि वर्तते ॥ द्रोणोपदिष्टं तस्यायं कालः संप्रति पांडव ॥ २ ॥ भ्रातृणां
मात्मनश्चैव परित्राणाय भारत ॥ विस्तृजैतत्त्वमप्याजावस्त्रमस्त्रनिवारणं ॥ ३ ॥ केशवेनैव मुक्तोऽथ पांडवः परवीरहा ॥ अवातर द्रुपथात्तूर्णं प्रगृह्य सशरंधनुः ॥ ४ ॥
पूर्वमाचार्यपुत्राय ततो नंतरमात्मने ॥ भ्रातृभ्यश्चैव सर्वेभ्यः स्वस्तीत्युक्त्वा परंतपः ॥ ५ ॥

दीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ इंगितेनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥